

NEDERLANDSTALIGE TUCHTRAAD VAN BEROEP VOOR ADVOCATEN

eerste kamer

Dossier: TB-0362-2025 (BA/25-26/0390/ZT)

In de zaak van:

mr. X, advocaat

appellante,

aanwezig en bijgestaan door mr. Y, advocaat,

wijst de Nederlandstalige tuchtraad van beroep (verder de “tuchtraad van beroep”) de volgende beslissing.

1. Bestreden beslissing, hoger beroep en voorgaanden

De raad van de orde van advocaten van de balie (..), zetelend zoals in tucht, heeft op 2 december 2025 op gemotiveerde wijze beslist om de beslissing over het verzoek van mr. X om te worden opgenomen op het tableau van de orde van advocaten van deze balie tot 30 april 2026 uit te stellen. Dit is de bestreden beslissing.

Deze beslissing werd aan mr. X per aangetekende zending, verzonden op 2 december 2025, ter kennis gebracht.

Per aangetekende brief toegekomen bij de tuchtraad van beroep op 16 december 2025 heeft Mr. X tegen deze beslissing hoger beroep aangetekend.

Op (..) september 2022 werd mr. X ingeschreven op de lijst van advocaten-stagiairs van de balie (...). Vanaf (..) mei 2023 werd zij ingeschreven op dezelfde lijst doch van de balie (..). Zij

behaalde het getuigschrift van beroepsbekwaamheid en rondde de opleidingsonderdelen voor advocaten met goed gevolg af.

Op (..) september 2025 verzocht mr. X om opname op het tableau van de orde van advocaten van de balie (..).

De Stagecommissie bij de balie (..) adviseerde, na mr. X en haar stagemeeester mr. M schriftelijk te hebben verwittigd en te hebben gehoord, bij schriftelijk advies van (...) 2025 negatief over deze opname en stelde dat de stageperiode van mr. X met een bijkomende termijn van (..) maanden zou worden verlengd, en voegde er de volgende voorwaarden aan toe:

- dat mr. X zich tijdens de periode van verlenging, behoudens uitdrukkelijke toestemming van het bureau juridische bijstand (verder “BJB”), in de periode van de verlenging, niet “op vakantie” zou plaatsen in de zogenaamde BJB-module;
- dat mr. X, tijdens de periode van verlenging, behoudens uitdrukkelijke toestemming van het bureau juridische bijstand (verder “BJB”), elk aangewezen dossier tijdens deze periode zelf met de nodige toewijding en inzet zal behandelen en het niet zal doorgeven aan derden.

Het voormeld advies van de Stagecommissie motiveert het advies, kort gezegd, als volgt:

- op (..) februari 2025 deed mr. X een verzoek tot verminderde beschikbaarheid tijdens een aanstelling te (plaats); nazicht leerde dat ondanks een toelating daartoe, maar een paar aanstellingen van het BJB vervuld werden en dat zij zich veelvuldig “in vakantie” plaatste; nadien heeft de voorzitter van het BJB gemeld dat dit zou inhouden dat meer aanstellingen zouden volgen na haar terugkeer, ter compensatie van het lage aantal tijdens het verblijf in (plaats);
- evenwel plaatste mr. X na die terugkeer zichzelf tussen (..) mei 2025 en (..) juni 2025 als zijnde “in vakantie”; op (..) juni 2025 bij contact name met haar was zij evenwel aan het werk op kantoor;
- op (..) mei 2025 werd zij er schriftelijk van verwittigd dat het in vakantie plaatsen maar kan bij effectieve vakantie en dat in toegewezen dossiers geen opvolging maar een vervanging moet gebeuren; het zich daarop slechts in vakantie plaatsen tot (..) juni 2026, blijft een overmatig blijven in die situatie van “vakantie” voor het BJB;
- op (..) augustus 2025 blijkt dat zij een dossier betreffende een aanstelling van het BJB ter “opvolging” opnieuw heeft aangeboden in een zogenaamde facebookgroep waar dergelijke opvolgingen klaarblijkelijk gezocht worden;
- uit dit alles blijkt dat artikel 35 Codex Advocaten in de drie jaar van de stage als advocaat niet in voldoende mate is nageleefd, zodat onder de hoger vermelde voorwaarden de verlenging als hoger bedoeld geadviseerd is.

De bestreden beslissing motiveert deze verlenging als volgt:

- het afsluiten van 14 van de 37 ambtshalve gedane pro deo-aanstellingen zonder prestaties en langdurige “vakantieperiodes” voor prestaties in het BJB betekenen een niet in voldoende mate gedane naleving van artikel 25 en 35, lid 3 Codex Deontologie voor advocaten en artikel 446 Ger.W.;
- voor niet alle dossiers “door gegeven” door mr. X aan derden-advocaten is voorzien in een onmiddellijke opvolging;
- het doorgeven van dergelijke dossiers zonder een verschoning of verhindering goed gekeurd door het BJB is een overtreding van artikel 446 Ger.W.;
- de door mr. X door gegeven vakantieperiodes zijn te lang om nog een geldige naleving van artikel 25 en 35 lid 3 Codex Deontologie voor advocaten in te houden, meer bepaald zijnde die inzake de verplichtingen opgelegd inzake het behandeling van dossiers toevertrouwd door het BJB;
- in toepassing van artikel 29 Codex Deontologie voor advocaten wordt daarom beslist tot de verlenging van de stage tot (..) april 2026.

2. Verzoek en beoordeling

Mr. X vordert het ontvankelijk en gegrond verklaren van haar hoger beroep, de bestreden beslissing teniet te doen en het bevelen van de inwilliging van het verzoek tot opname als advocaat op het tableau van de orde van advocaten van de balie van (...) per 6 september 2025.

In ondergeschikte orde verzoekt zij erom de opgelegde verlenging van de stage te herleiden tot en met 31 december 2025.

De bevoegdheden van een door de wet ingesteld rechtscollege, met inbegrip van een tuchtrechtelijk rechtscollege, worden wettelijk omschreven. Voor de Nederlandstalige tuchtraad van beroep geldt voor de huidige zaak de artikelen 432bis Gerechtelijk Wetboek. Het hoger beroep werd tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld. Het is toelaatbaar.

Ter onderbouwing van de gegrondheid van haar hoger beroep voert mr. X de volgende middelen aan :

- een verlenging van een stage als hier bedoeld is een remediërende maatregel;
- zij kan niet gehanteerd worden als een vermomde tuchtsanctie;
- indien vastgesteld wordt dat alle stageverplichtingen voldaan zijn en de stage volwaardig is uitgevoerd, kan geen verlenging van de stage volgen en moet tot de opname op het tableau beslist worden;

- uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat zij beoogt in plaats van een remediërende maatregel te zijn, een tuchtsanctie op te leggen;
- dit schendt het fair play-beginsel;
- onterecht legt de bestreden beslissing een bijkomende duur van de stage op met voorwaarden; de volgens de bestreden beslissing ontbrekende elementen van de stage zijn niet bewezen en ten onrechte is besloten tot een verlenging onder de bedoelde voorwaarden;
- de bestreden beslissing gaat uit van onjuiste feitelijke gegevens : er zijn geen 14 maar slechts 8 BJB-dossiers af gesloten zonder prestaties;
- in die dossiers is sprake van een bewezen deugdelijke opvolging;
- appellante is dus diligent geweest en van het ontbreken van het naleven van ook maar 1 stageverplichting is geen sprake;
- de periode in “vakantie” voor het BJB tussen (..) december 2024 en (..) april 2025 is er één gebeurd met toelating en kan haar niet ten kwade geduid worden;
- de overige lange periodes van afwezigheden in dit systeem zijn ingegeven door de wil de continuïteit in de verdediging van de BJB-cliënten te kunnen bewaren; sinds juni 2025 heeft zij zich niet meer als “in vakantie” gemeld;
- appellante stemt geenszins in met een verlenging van de stage, dit wordt foutief geïnterpreteerd;
- appellante betwist wel degelijk de feiten zoals weer gegeven in de bestreden beslissing;
- de duur van de verlenging is disproportioneel bepaald en staat niet in verhouding tot de beweerde tekortkomingen in de naleving van stageverplichtingen;
- zij heeft in ruime mate aan alle stageverplichtingen voldaan en behandelde 30 BJB-dossiers; de verlenging zoals gedaan in de bestreden beslissing is onevenredig lang en niet in verhouding tot de beweerde tekortkomingen; het subsidiariteitsbeginsel is geschonden;
- de raad heeft in de bestreden beslissing zijn beoordelingsbevoegdheid kennelijk onevenwichtig uitgeoefend;
- de bestreden beslissing is niet rechtmatig gemotiveerd en schendt de formele motiveringsplicht en het rechtszekerheidsbeginsel; een proportionaliteitsafweging wordt niet doorgevoerd;
- er wordt geen antwoord gegeven op haar verweer;
- er zijn geen duidelijke criteria inzake de kwantiteit van te behandelen BJB-dossiers; inzake het opnemen van vakantie in dit systeem bestaan evenzeer geen duidelijke, heldere regels;
- appellante heeft na verwittiging haar aanpak bij gestuurd;
- er ligt een schending van het gelijkheidsbeginsel voor en eveneens is sprake van een gebrek aan individuele beoordeling van de situatie van mr. X waarmee geen rekening wordt gehouden;
- de werkdruk in het kantoor waar zij werkzaam was hoog, in andere balies moet minder BJB-dossiers gedaan worden, appellante heeft blijk gegeven van inzicht en verbetering, de

positieve evolutie die appellante doormaakte, is miskend, zij heeft blijk gegeven van leerbereidheid, zij vroeg om extra BJB-aanstellingen;

- in ondergeschikte orde is, rekening houdend met het concreet aantal dagen waarop appellante zich “in vakantie” plaatste in het BJB-systeem, en rekening houdend met een normaal aantal echte daadwerkelijke vakantiedagen voor een advocaat, een verlenging van de stage tot 31 december 2025 voldoende teneinde de tijd waarin appellante niet beschikbaar was voor dergelijke dossiers te compenseren; een langere verlenging is disproportioneel; de dossiers behandeld tot 31 december 2025 en hun aantal getuigen daarvan.

Artikel 435 Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat de raad van de orde van advocaten de opleiding inricht met het oog op de vorming van de advocaten-stagiairs. De raad waakt over het nakomen van alle verplichtingen van de stage.

De stage wordt door artikel 25 Codex Deontologie voor Advocaten omschreven als de opleiding die de advocaat doorloopt vóór zijn opname op het tableau en die tot doel heeft de advocaat te vormen tot een deskundig en onafhankelijk advocaat, die de deontologie kent, het beroepsgeheim en de essentiële plichten van onafhankelijkheid en partijdigheid eerbiedigt, belangenconflicten vermijdt en zich de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die de grondslag zijn van het beroep van advocaat, eigen heeft gemaakt. Die opleiding omvat diverse delen, zoals de opleiding door een stagemeester op kantoor, het behalen van een getuigschrift beroepsbekwaamheid en het vervullen van verplichtingen, opgelegd door de Orde van Vlaamse Balies of door de orde van advocaten waartoe de stagiair behoort.

De thans bestreden beslissing van de raad van de orde van de balie (..) werd genomen op grond van artikel 432 Ger. W. en art. 29 Codex Deontologie voor Advocaten en heeft essentieel een motivering die inhoudt dat mr. X onvoldoende de stageverplichtingen zou hebben nagekomen in de stageperiode, in het bijzonder betreffende het doen en behandelen van zogenaamde BJB-dossiers.

Mr. X voert om voormelde redenen de onwettigheid van de genomen beslissing en dus de noodzaak haar teniet te doen aan en in ondergeschikte orde meent zij dat de opgelegde verlenging te lang is.

De tuchtraad van beroep brengt hierbij in herinnering dat zijn beoordelingsbevoegdheid over de bestreden beslissing krachtens artikel 432bis Ger W. beperkt is tot een zogenaamde marginale toetsing, daar de bestreden beslissing behoort tot deze die in hoofde van de beslissende raad van de orde een discretionaire bevoegdheid inhouden. Van een dergelijke discretionaire of appreciatiebevoegdheid is sprake wanneer de hier bedoelde raad, handelend als bestuur, over een zekere beoordelings- of beleidsvrijheid beschikt over de wijze waarop de

toegekende bevoegdheid inzake de opname op het tableau moet worden uitgeoefend, zodat de rechterlijke controle hier een marginale zal zijn. De marginale toetsing is een beperkte toetsing die de rechter, en dus de tuchtraad van beroep, slechts toestaat op te treden wanneer er over de onjuistheid van het overheidsoptreden geen twijfel bestaat, wanneer de onredelijkheid of de onbillijkheid zo evident is dat het oordeel van de rechter daarover overeenstemt met een algemeen gedeelde rechtsovertuiging (J. Stevens, “De bestuursorganen van de balie”, 34 in J. Stevens, *Van Nationale Orde naar Orde van Vlaamse Balies en terug? Met: Een proeve van kleine psychologie van de stafhouders*, Kluwer, 2021). Er kan daarbij worden nagegaan of de genomen beslissing in een redelijke verhouding staat tot het wettelijke doel van de beoordelingsbevoegdheid en of zij het evenredigheidsbeginsel eerbiedigt.

De tuchtraad van beroep is na onderzoek van het geheel der voorliggende objectieve gegevens, en in acht genomen de beperktheid van de rechterlijke toetsing tot een marginale toetsing, tot de bevinding gekomen dat de bestreden beslissing op zich op wettige wijze is genomen en dus getuigt, wat de verlenging van de stage op zich zelf betreft, van de vereiste vast te stellen redelijkheid, maar de tuchtraad in beroep is van oordeel dat de termijn van de verlenging beperkt moet worden tot en met 31 december 2025.

Een beslissing tot afwijzing van een verzoek tot inschrijving op het tableau na het doorlopen van de stage kan gegrond zijn op het niet-voldoen aan de voorwaarden van nationaliteit, diploma of eedaflegging, het niet vervuld zijn van de stageverplichtingen, ofwel op het bestaan van een reden van onverenigbaarheid, of nog wegens een onwaardigheid of onbekwaamheid van de aanvrager (Dal, Stevens, *Advocatentuchtrect*, Kluwer, 335, nr. 230).

Mr. X voert aan dat de bestreden beslissing een vermomde tuchtsanctie is. De tuchtraad van beroep kan appellante daarin niet volgen. De beslissing wordt gegrond op het ontbreken van het naleven van voldoende stageverplichtingen in de stageperiode, doch het gegeven dat de bewoordingen van de beslissing daarbij ook wijzen op de concrete houding van appellante, die eerder werd gewezen op een mogelijk probleem inzake het behandelen van voldoende BJB-dossiers en het beschikbaar zijn daarvoor, is geen reden om te besluiten dat de beslissing tot verlenging van de stage daarbij op zich een tuchtvervolging is geworden of dat die verlenging is opgelegd als sanctie. Indien effectief een tekort is waar genomen tijdens de hier bedoelde stage, is de beslissing deze te verlengen, een remediërende maatregel. De verlenging kan alsdan als onaangenaam aangevoeld worden, doch meer dan dat de stagiair dan langer “stage moet doen”, volgt daar niet uit en ook niet in de hier bedoelde beslissing. Dat het niet “genoeg” voldoen aan stageverplichting onder woorden gebracht wordt, wat noopt tot woordgebruik dat eerder op “tekorten” wijst dan de volledige vervulling van stageverplichtingen, maakt de beslissing nog niet tot een tuchtsanctie en de verlenging van de stage niet tot “straf” of “sanctie”. Het fair play-beginsel blijkt in dit opzicht ook niet te zijn geschonden door de bestreden beslissing.

Eveneens onterecht stelt appellante dat de bestreden beslissing niet zou voldoen aan de formele motiveringsplicht. Zij blijkt immers in rechte wel degelijk met redenen omkleed te zijn, zodat de beweerde inbreuk op de formele motiveringsplicht niet is aangetoond. Ook moet zij qua aangehaalde feitelijkheden gepreciseerd worden zoals hierna gedaan, in het bijzonder wat het aantal behandelde BJB-dossiers betreft.

Er is voor de voorliggende vraag tot inschrijving geen betwisting dat mr. X aan de voorwaarden van artikel 428 van het Gerechtelijk Wetboek zelf voldoet, dat zij een opleiding van haar stagemeester heeft genoten, dat zij het getuigschrift van beroepsbekwaamheid heeft gehaald en dat zij alle verplichtingen opgelegd door de Orde van Vlaamse Balies of de Balie (..) heeft doorlopen, behoudens in zoverre het de naleving betreft van de stageverplichtingen in het kader van het BJB. Dit blijkt uit de voorliggende stukken en gegevens.

Wel stelt de bestreden beslissing dat de stageverplichtingen opgelegd in het kader van het BJB niet in voldoende mate zijn nageleefd.

De raad van beroep moet de beslissing daarin bijtreden. Er zijn tekortkomingen vast gesteld, en de appellante erkent dat in haar betoog ter zitting. Zelfs indien de bestreden beslissing foutief uitgaat van het gegeven dat 24 BJB-dossiers en niet 8 (en zelfs 7 rekening houdend met een wissel van balie) BJB-dossiers door appellante werden afgesloten of door gegeven zonder bij voortduur zelf in die dossiers als advocaat op te treden, blijkt dit, enerzijds op grond van alle voorliggende objectieve gegevens en ingevolge het onderzoek ter zitting wel degelijk voor 7 dossiers, en blijkt eveneens op grond van dezelfde gegevens en het onderzoek ter zitting dat appellante, buiten de periode door gebracht in (plaats) en buiten een normaal aantal vakantiedagen voor een advocaat, dat appellante daarbuiten ook, zoals zij zelf zegt in punt 3.6.2. van haar ter zitting neergelegde conclusies, gedurende 46 dagen in 2024 “in vakantie” plaatste in de activiteiten van het BJB en 81 dagen in 2025 en dus niet beschikbaar was voor het vervullen van de stageverplichting de dossiers van dat BJB te behandelen.

Het vervullen van die stageverplichting is een verplichting opgelegd tijdens de stage en het blijkt dat appellante niet de gehele duur van de stage tot 6 september 2025 die verplichtingen vervuld heeft. Dat haar stage verlengd is teneinde daaraan te remediëren is dus terecht.

Onterecht stelt appellante dat niet kwantitatief zou zijn voorgeschreven hoeveel dagen men “in vakantie” mag zijn en hoeveel dossiers minimaal in het kader van het BJB moeten worden behandeld door een stagiair en dat dus ten onrechte wordt voorgehouden dat bewezen is dat zij niet bij voortduur beschikbaar was voor stageverplichtingen in dat kader en dat zij dus tijdens een deel van haar stage die verplichting niet is nagekomen. Het behoort immers tot de stageverplichtingen mee te werken aan het vervullen van de taak van het BJB in het algemeen,

en dit volgens de toevloed van dossiers in dit bureau, die niet kwantitatief uit te drukken is aangaande een minimaal aantal te behalen te behandelen dossiers, maar die noodzaakt dat de stagiair door een vol gehouden inzet en beschikbaarheid meewerkt aan het verwerken van die toevloed en aan het bijstaan van de personen die op dat BJB een beroep doen. Dat in de onderscheiden balies van het Koninkrijk een verschillende werklast bestaat inzake deze te behandelen dossiers, en een kwantitatief verschillende toevloed, houdt niet in dat een stagiair aan de balie waar appellante stage deed, ontheven zou zijn van de stageverplichting voornoemd van zodra een kwantitatief lager aantal zaken behandeld zou zijn, gelijk te stellen met die van enige balie in het Koninkrijk waar veel minder zaken in het desbetreffend BJB toevloeien. Ontegenzeglijk bestaan voor een stagiair zoals appellante die stage doet in de hier bedoelde balie, evenzeer voordelen bestaande in het kunnen stage lopen in een balie in een grootstad, wat een mogelijk ander contentieux geeft en bepaalde schaalvoordelen, en die dus de opleiding inzake de stage verrijken ten opzichte van die van een andere balie, wat dan weer opweegt tegen een mogelijk hogere werklast inzake stageverplichtingen in het kader van het BJB. Dit noopt er echter niet toe te oordelen dat concreet voor appellante niet bewezen zou zijn dat de stageverplichting bij voortduur beschikbaar te zijn voor stageverplichtingen inzake het BJB in haren hoofde niet geheel is nageleefd.

Inderdaad blijkt die noodzakelijke beschikbaarheid gedurende de hele duur van de al afgelegde stage tot de datum van het verzoek van appellante tot de opname op het tableau niet bewezen en is daarenboven ten genoegen van recht aangenomen en vastgesteld dat ook niet alle toevertrouwde dossiers inzake het BJB door haar geheel behandeld zijn. Voor 8 (dan wel 7, zie hiervoor) dossiers is aangetoond dat zij zijn afgesloten zonder enige prestatie, wat appellante zelf aanhaalt. Dit toont wel degelijk aan dat appellante als stagiair de stageverplichting die dossiers te behandelen, niet is nagekomen.

Evenwel blijkt op grond van alle voorliggende objectieve gegevens en het onderzoek ter zitting, de inspanningen die appellante heeft geleverd om na 6 september 2025 BJB-dossiers tot een goed einde te brengen en bij te werken qua aantal en gelet op het aantal dagen waarbij zij zonder duidelijke aanvaardbare redenen daarvoor “in vakantie” heeft gestaan, dat in redelijkheid beschouwd en rekening houdend met het proportionaliteitsbeginsel, teneinde te remediëren aan dit tekort in haar stage, de verlenging van de stage zoals gedaan in de bestreden beslissing niet evenredig is met de noodzaak van remediëring. Die kan wel op evenredige wijze bereikt worden gelet op de voornoemde elementen door een verlenging van de stage tot en met 31 december 2025.

Om die reden moet de vordering in ondergeschikte orde van appellante ingewilligd worden, zoals gedaan in het dispositief van deze beslissing.

De volgende nog aangevoerde middelen van appellante zijn niet van aard om het bovenstaande verder te wijzigen of om de beslissing zelf te vernietigen of teniet te doen:

- dat de periode in “vakantie” voor het BJB tussen (..) december 2024 en (..) april 2025 wegens het verblijf in (plaats), is gebeurd met toelating en dat dit haar niet ten kwade kan geduid worden daar die ook niet mee telt in de berekening van de dagen waarin zij niet beschikbaar was voor dat BJB maar het wel kon zijn en moest zijn;
- dat lange periodes van afwezigheden in het BJB-systeem dienden om de continuïteit in de verdediging van de BJB-cliënten te kunnen bewaren vermits het precies het voeren van de verdediging van dergelijke cliënten is, die mede het opleidend deel van de stage is; derhalve is het onterecht dat men zich als afwezig opgeeft om de toevloed van dossiers te beperken;
- dat het subsidiariteitsbeginsel is geschonden vermits dit niet geschonden is en vermits deze beslissing de verlenging van de stage qua duur beperkt;
- dat appellante na verwittiging haar aanpak heeft bij gestuurd, vermits dit in rekening wordt genomen door de verlenging van de stage te beperken zoals hierna gedaan;
- dat er een schending van het gelijkheidsbeginsel zou zijn en een gebrek aan individuele beoordeling van de situatie van mr. X waarmee geen rekening wordt gehouden, dit vermits wel degelijk met haar concrete situatie wordt rekening gehouden en geen regel wordt aangeduid op haar toegepast die mogelijk zou leiden tot een schending van het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel en enige discriminatie voor haar ook niet aangetoond noch bewezen is;
- dat de werkdruk in het kantoor waar zij werkzaam was, hoog was, vermits dat niet belet dat stagiairs dan toch, om advocaat ingeschreven op het tableau te kunnen worden, hun stageverplichtingen moeten naleven en daardoor van hun stagemeeester ook de tijd moeten kunnen krijgen; er is niet aangetoond dat appellante dat aangekaart heeft bij de stagemeeester en dat die dat geweigerd heeft, terwijl hij er zelf toe gehouden was die tijd te voorzien en toe te laten dat appellante die tijd had;

Op grond van het voorgaande staat, marginaal getoetst, vast dat de bestreden beslissing binnen de perken van de discretionaire bevoegdheid vervat in artikel 29 Codex en artikel 432 Ger. W. is gebleven doch dat om de evenredigheid te bewaren tussen de remediëring van het ontbreken van vervulling van alle stageverplichtingen en de duur nodig daarvoor, een verlenging van de stage tot 31 december 2025 volstaat.

Derhalve wordt de beslissing gewijzigd, in de zin dat zij bevestigd wordt, mits wijziging van de periode waarmee de stage verlengd is, te weten tot en met 31 december 2025, in plaats van tot 30 april 2026. De beslissing over de al dan niet opname op het tableau erna mits nazicht van de naleving van alle overige vereisten daartoe, komt de bevoegde raad toe.

De rechtspleging is verlopen in de taal voorgeschreven door de artikelen 457bis en 466 Gerechtelijk Wetboek.

3. Beslissing

De Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten,

beslissend na tegenspraak,

verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond,

bevestigt de bestreden beslissing mits de wijziging dat de verlenging van de stage van appellante erin bepaald loopt tot en met 31 december 2025 (in plaats van tot 30 april 2026).

Aldus gewezen door de eerste kamer van de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten, samengesteld uit Caroline Vanderkerken, voorzitter, Rik Wilmots, Koen Lips, Vincent Coigniez, Frank Van der Schueren, assessoren,

Assessoren Rik Wilmots en Vincent Coigniez bevinden zich in de onmogelijkheid om deze beslissing te ondertekenen zodat de uitspraak met toepassing van artikel 785, 1^e lid van het Gerechtelijk Wetboek, ondertekend wordt door de assessoren Koen Lips, Frank Van der Schueren, de secretaris en de voorzitter.

Uitgesproken in openbare zitting van 18 maart 2026, in aanwezigheid van Pim Vanwalleghem, advocaat-generaal, en Ludwig Evens, secretaris.

Koen Lips

Frank Van der Schueren

Ludwig Evens

Caroline Vanderkerken